

РЕШЕНИЕ

№ 276

гр. София , 03.08.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 7-МИ НАКАЗАТЕЛЕН в публично заседание на пети юли, през две хиляди двадесет и първа година в следния състав:

Председател: Николай Джурковски
Членове: Александър Желязков
Емилия Колева

при участието на секретаря Красимира Г. Георгиева
в присъствието на прокурора Асен Бойчев Христов (АП-София)
като разгледа докладваното от Александър Желязков Наказателно дело за възобновяване № 20211000600584 по описа за 2021 година

за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на Глава Тридесет и трета от НПК.

Образувано е по искане на осъденото лице С. П. Е., за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 588/2020 г. по описа на РС Благоевград.

С присъда № 4604/12.06.2020 г. по н.о.х.д. № 588/2020 г. по описа на Районен съд - Благоевград молителят С. П. Е. е признат за виновен в извършване на престъпление по чл. 196, ал. 1, т. 1 вр. чл. 194, ал. 1 вр. чл. 29, ал. 1, 6. „а“ вр. чл. 26, ал. 1 НК и му е наложено наказание „лишаване от свобода“ за срок от 6 години, намалено по реда на чл. 58а, ал. 1 НК до срока от 4 години.

С решение № 2938/30.11.2020 г. по описа на Окръжен съд - Благоевград, в производство по реда на Глава XXI от НПК, образувано по жалба на подсъдимия, е изцяло потвърдена присъдата на

първоинстанционния съд.

От съдържанието на молбата може да се изведе твърдение за наличието на основание по чл. 422, ал. 1, т. 5 вр. чл. 348, ал. 1, т. 3 НПК, за възобновяване на наказателното производство, водено срещу него. Лишеният от свобода твърди, че е бил подведен да възстанови всички причинени вреди от престъплението, с очакване да бъде сключено споразумение с прокурора, вместо което производството е било проведено по реда на Глава 27 от НПК и му е било наложено несправедливо тежко наказание, определено по условията на чл. 58а от НК.

Формулирано е искане за възобновяване на наказателното производство и преразглеждане на съдебното произнасяне относно размера на наложеното наказание.

В съдебно заседание пред САС осъденото лице С.Е. се явява лично. Явяват се и адвокат И. В. – преупълномощен от назначения от съда служебен защитник – адвокат Н. В., който пледира пред апелативния съд да се произнесе с решение с което да бъде уважена молбата за възобновяване на наказателното дело, да бъде изменена присъдата на РС Благоевград с намаляване на наказанието. Защитата заявява, че не е налице допуснато процесуално нарушение, свързано с накърняване правото на защита на подсъдимия в редовното производство, но е налице явна несправедливост на наложеното наказание, като изтъква редица обстоятелства, които според него обуславят по-благоприятно произнасяне.

В лична защита осъденият Е. заявява, че поддържа изцяло заявеното от адвоката, че съжалява за извършеното и моли за намаляване на наказанието.

Прокурорът от САС предлага на съда да остави молбата за възобновяване без уважение, като изтъква, че не са налице допуснати съществени процесуални нарушения, както и че наказанието е било определено в съответствие с материалния закон, след съобразяване, че деянието е било извършено от Е. в условията на опасен рецидив, като правилно е била съобразена високата обществена опасност на това деяние и на дееца.

В упражняване правото си на последна дума осъденият Е. още веднъж изразява разкаяние и моли съда да бъде намалено наказанието му.

Искането за възобновяване е подадено от процесуално легитимираното лице по чл. 420, ал.1 НПК, в срока по чл. 421, ал.1 от НПК и е процесуално допустимо, а разгледано по същество се явява *неоснователно*.

Производството по делото е проведено по реда на Глава Двадесет и

седма от НПК, като за да се произнесе, първоинстанционният РС Благоевград е приел направеното от подсъдимия Е. признание на фактите по обвинителния акт и съгласието му да не се събират доказателства за тези факти. Ето защо, с основание съдът е възприел изложената фактическа обстановка, както следва:

След освобождаване от затвора през 2019 година, след изтърпяване на наложено му наказание „лишаване от свобода“, С.Е. към месец януари на 2020 година живеел сам в апартамент №2, находящ се на първия етаж в блок в гр. ***, ж.к. „****“ №6, собственост на неговия чичо В. Е.. По същото време синът на собственика на жилището наел свидетеля М. Т., който да му извърши освежаващ ремонт. Т. занесъл в жилището нужните му инструменти - лазерен нивелир марка „Девалт“, ударна бормашина с марка „Бош“, ъглошлайф марка „Метабо“ и един винтоверт марка „Парксайд“, ведно с три броя кутийки с накрайници за винтоверта и куфар за него. След приключване на работния ден свидетелят оставял инструментите в апартамента, от който имал ключ. Така постъпил и на 10.01.2020 год., когато към 17.00 часа си тръгнал, като преди тов заключил входната врата. На неустановена дата, в периода от около 17.00 часа на 10.01.2020 год. до около 16.00 часа на 16.01.2020 год., подсъдимият решил д открадне оставените от Т. инструменти. Около 16.00 часа на същия ден занесъл вещите, с изключение на лазерния нивелир, като ги заложил в заложна къща, намираща се в гр. ***, бул. „****“ №29, стопанисвана от св.Д. Х.. Той му дал за оставените вещи сумата от 80 лв. На 17.01.2020 год., около 10.00 часа сутринта, свидетелят Т. отишъл в процесния апартамент и установил, че инструментите му липсват, въпреки, че входната врата била заключена, а прозорците затворени. Т. веднага се обадил по телефона на В. Е., който веднага пристигнал. Двамата засекли пред блока С.Е., който избягал, след като ги видял. След това свидетелят депозирал жалба в полицията. Подсъдимият, съзнавайки, че е разкрит за посоченото престъпно деяние, отново отишъл до заложната къща и върнал сумата от 80 лв. на свидетеля Х. и му казал да се обади на братовчед му В. Е., който да дойде и да прибере оставените вещи. Свидателят веднага се обадил на В., но междувременно му се обадили от полицията и го предупредили, че търсят такива вещи, поради което и той ги предал на пристигналия полицейски служител. Впоследствие вещите били предадени срещу разписка на техния собственик, на който В. Е. възстановил и лазерния нивелир, закупувайки му подобен от магазина. Стойността на отнетите от пострадалия М. Т. вещи възлиза на общо 1 391.00 лева.

Второто престъпно деяние подсъдимият Е. извършил на 22.01.2020 год. Около 10.00 часа Е. се срещнал с познатия му Б. К. и му споделил, че няма къде да живее, тъй като братовчед му го обвинил в извършване на кражба и сменил бравата на апартамента, а и полицията го издирвала. Към 13.30 часа, двамата отишли до ул. „Покровнишко шосе“ №15, където се намирала сграда на дружеството „Монолит строй - Ч. и Б.“ ООД, където Е. имал да получава неизплатено трудово възнаграждение. Около 15.35 часа в сградата на

дружеството пристигнал свидетелят В. Д., който работел като физическа охрана на обекта. Той влязъл в стаята за охрана, находяща се до портала на сградата, оставил раницата си на стол, след което отворил вратата, за да проветри помещението и излязъл за кратко. В това време подсъдимият влязъл в сградата, видял оставената на стола раница и от портфейл в раницата взел сумата от 135 лв. Отвън показал парите на К. и двамата веднага си тръгнали. Малко по-късно пред сградата пристигнали полицейски служители, които издирвали подсъдимия. От тях свидетелят Д. разбрал, че издирват криминално проявено лице и отишъл в стаята да провери дали нещо не му липсва, установявайки, че са му взели от портфейла сумата от 135 лв. В хода на образуваното досъдебно производство Е. предал сумата, която срещу разписка била възстановена на пострадалия.

От заключението по съдебно-психиатричната експертиза се установява, че С.Е. страда от наркомания, причинена от дългогодишния прием от негова страна на различни наркотични вещества. Последица от това според вещото лице е настъпилата промяна в личността му в наркоманен стил, изразен с трудова, когнитивна и социална дисфункция. Независимо от това подсъдимият е вменяем, разбира свойството и значението на извършеното и може да ръководи постъпките си.

При извършена въззивна проверка на присъдата по въззивна жалба на подсъдимото лице, Окръжен съд Благоевград изцяло е възприел така установената от първия съд фактическа обстановка.

В производството по възобновяване на наказателни дела по искане на осъденото лице, съдът следва да се произнесе само по заявените оплаквания на лицето, като по аргумент на чл.426, във връзка с чл.347, ал.1 от НПК, съдът дължи обсъждане за законосъобразността на сочените от осъдения процесуални действия, съставляващи според него съществени процесуални нарушения, както и да прецени дали ли е нарушение на материалния закон. В това извънредно съдебно производство правомощията на апелативния съд да се произнесе по искане за възобновяване по чл. 422, ал.1, т.5 от НПК са законодателно очертани и ограничени до касационните основания по чл. 348, ал.1, т.1-3 от НПК. Съдът не може да събира доказателства и да възприема нови фактически положения, като преценката му по фактите е лимитирана в обхвата на фактите, приети с влязлата в сила присъда. С оглед на липсата изрично заявени възражения, не следва да се обсъжда в това производство дали са допуснати нарушения в доказателствената дейност на съда в двете редовни инстанции от страна на вносителя на искането. Следва само да се отбележи, че правилно и обосновано, съдът в първата инстанция е приел че

признанието на подсъдимото лице се подкрепя от събраните по делото в ДП доказателства, като е изложил подробни и пълноценни мотиви в тази насока. Ето защо, законосъобразно съдът във въззивната инстанция е постановил решение, с което потвърждава присъдата изцяло.

В искането за възобновяване са наведени оплаквания в следните насоки: 1. Подсъдимият бил подведен да се съгласи на признание на фактите, с очакване, че ще сключи споразумение с прокурора и 2. Явна несправедливост, изразяваща се в прекомерност на наложеното наказание лишаване от свобода, дори и след извършената редукция с 1/3.

Софийският апелативен съд, след запознаване с материалите по делото намира, че и двете оплаквания, изложени от осъденото лице се явяват неоснователни.

САС не намира никакви основания, в рамките на правомощията и компетентността си на извънредна инстанция, да приеме наличие на допуснато от районния съд процесуално нарушение при получаване на съгласие от подсъдимия и назначения му защитник. В открито заседание на 12.06.2020 година подсъдимият С.Е. е направил изрично волеизявление пред съда, че желае делото да протече при условията и по реда на съкратеното съдебно следствие /лист 36 от НОХД, стр.3 от протокола от 12.06.2020 г./. Това изявление е било потвърдено от защитника на подсъдимия – адв.М. Ш..

На стр.6 от съдебния протокол е обективизирано, че съдът е запознал подсъдимото лице с последиците от приключване на делото по особения ред на глава 27 от НПК и в частност от признаване по чл. 371, т.2 от НПК на фактите по обвинението. подсъдимият на свой ред е заявил, че разбира последиците, признава фактите и не желае събиране на доказателства, като се признава за виновен по повдигнатото обвинение.

При така проведеното с участие и съгласие на подсъдимия производство съдът е постановил съдебен акт, с който е признал подс.Е. за виновен по повдигнатите му и поддържани обвинения и му е определил наказание в средния размер – 6 години „лишаване от свобода“, което на основание чл. 58а от НК е намалил с 1/3 и е наложил наказание на подсъдимия С.Е. – ЛС за срок от 4 години при строг режим на изтърпяване.

За настоящия съдебен състав на САС се явява несъмнено, че решаващият първостепенен съд е постановил присъдата си при стриктно спазване на процесуалните правила и е осигурил на подсъдимото лице пълноценно упражняване правото му на защита.

При определяне на наказанието съдът в първата редовна инстанция правилно е приложил материалния закон, като е отчетел многобройните предишни осъждания на лицето- освен съставомерните такива, обуславящи квалификацията на деянието като опасен рецидив; упоритата престъпна активност на подсъдимия, неповлияването му от предишни наказания. Същевременно, съдът е отчетел здравословното състояние на Е., неговата дългогодишна наркотична зависимост, изразеното съжаление, възстановяването на съставомерните щети. Ето защо, обосновано наказанието е определено в средния размер /за престъпление по чл. 196, ал.1, т.1 вр.с чл. 29 от НК е предвидено наказание лишаване от свобода от 2 до 10 години/. Подсъдимият Е. се е възползвал от законовата привилегия по чл. 58а от НК и наказанието му е било занижено с 1/3 до 4 години лишаване от свобода. Софийският апелативен съд в настоящия състав счита, че не е налице основание за определяне на наказание в по-нисък размер, тъй като би било неоправдано снизходително и не би допринесло за постигане целите визирани в чл. 36 от НК.

В осъществяване на правомощията си за цялостна проверка на присъдата, въззивната инстанция е извършила обстоен прочит, анализ и съпоставка на наличните доказателствени източници. Обсъдени са всички наведени от подсъдимия оплаквания, включително и относно размера на наказанието, след което мотивирано окръжният съд е постановил решение, с което изцяло потвърждава присъдата на РС Благоевград.

В обобщение, при извършената извънредна проверка на атакуваната присъда на БлРС постановена по НОХД 588/2020 г. и решение на БлОС по ВНОХД № 690/2020 г. Софийски апелативен съд не констатира неправилно приложение на материалния закон или допуснати съществени нарушения на процесуалните правила, поради което не са налице основанията по чл. 422, ал.1, т.5 и искането за възобновяване на наказателното производство следва да бъде оставено без уважение.

Водим от изложеното и на основание чл. 425, ал.1, т.1, във вр.с чл. 422, ал.1, т.5 от НК, Софийски апелативен съд

РЕШИ:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на осъдения С. П. Е. за възобновяване на наказателното производство по НОХД № 588/2020 г. по описа на Районен съд Благоевград и по ВНОХД № 690/2020 г. по описа на Окръжен съд Благоевград.

Решението е окончателно.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____